

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

45-03 48 Av. Woodside NY, 11377; www.stnicholaschurch.net

IUBITI CREDINCIOSI

Avem bucuria de a va invita sa participati Duminica, 18 Martie 2018, la Sfanta Liturghie Arhierasca oficiata de **IPS NICOLAE**, Arhiepiscop al Arhiepiscopiei Ortodoxe Romane a Statelor Unite ale Americii si Mitropolitul Mitropoliei Ortodoxe Romane a celor doua Americi. De asemeni, Inalt Preasfintia Sa va fi **prezent** si la **Sfanta Liturghie a Darurilor mai inainte Sfintite** de vineri 16 Martie 2018, ora 18.30 si la **Vecernia** de sambata, 17 martie 2018, ora 18.30.

Va asteptam cu drag sa fiti alaturi de noi la aceste sfinte slujbe!

PROGRAMUL LITURGIC ÎN SĂPTĂMÂNA

12 - 18 MARTIE 2018

Miercuri 13 martie:

LITURGHIA DARURILOR MAI ÎNAINTE SFINTITE 6.30 PM

Vineri 16 martie:

LITURGHIA DARURILOR MAI ÎNAINTE SFINTITE 6.30 PM

Sâmbătă 17 martie:

Utrenie, Sfânta Liturghie si Parastas 8.30 AM

Vecernie 6.30 PM

Duminică 18 martie: DUMINICA SF. IOAN SCARARUL

Utrenie si Sfânta Liturghie Arhierasca 8.30 AM

Preot Paroh: Marius Daniel Dumitrescu
917 592 2571 – mobil

EVANGHELIA DIN DUMINICA A TREIA DIN POSTUL MARE

Zis-a Domnul: Oricine voiește să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie. Căci cine va voi să-și scape viața și-o va pierde, iar cine își va pierde viața sa pentru Mine și pentru Evanghelie, acela și-o va mântui. Căci ce-i folosește omului să câștige lumea întreagă, dacă-și pierde sufletul? Sau ce ar putea să dea omul în schimb pentru sufletul său? Căci de cel ce se va rușina de Mine și de cuvintele Mele în neamul acesta desfrânat și păcătos, și Fiul Omului Se va rușina de el când va veni întru slava Tatălui Său, cu sfinții îngeri. Și le zicea lor: Adevărat grăiesc vouă că sunt unii din cei ce stau aici care nu vor gusta moartea până ce nu vor vedea Împărăția lui Dumnezeu venind întru putere.

(Marcu 8, 34-38; 9, 1)

Cuvant despre iertare

Ne aflam, cu ajutorul lui Dumnezeu, catre sfarsitul celei de-a treia saptamani a Postului Mare. Sfintii Parinti, si noi urmand cuvantul lor, amintim mereu ca postul nu insemneaza numai abtinerea de la anumite mancaruri de dulce, carne sau lactate. Unii tin foarte mult la aceasta si este bine ca tin, insa nu este suficient. Totdeauna adaugam la un post fizic de alimente - [...] - in acelasi timp dublura lui care este esentiala, postul de rele. Sa postesti cu toata fiinta ta, adica si ochii, si mintea, si gura, si mainile, si picioarele, toate sa fie oprite de la rele. Daca acest post sufletesc se poate uni cu celalalt, trupesc, atunci e tot ceea ce vrea Dumnezeu de la noi. Iar daca este numai post trupesc, si celalalt sufletesc este neglijat, atunci zadarnica-i postirea noastra, ne trudim, dar fara plata.

Una dintre patimile care ne bantuie viata noastra este mania si cearta, conflictele care ajung uneori la niste stadii foarte inaintate. Ca urmare a maniei, daca nu reusim sa ne impacam in aceeasi zi cand ne-am certat cu cineva, apoi se asaza in noi o patima foarte periculoasa: tinerea de minte a raului. Si mergi cu aceasta tinere de minte a raului (...), nu te poti ruga, esti mereu in dialog cu acela cu care te-ai certat. Si de fapt si celalalt este separat pe tine si are si el manie. Ori se uita in alta parte, ori se uita in jos, ii e jena sau ii e scarba sa se uite la tine, ca l-ai jignit - si tu la fel. Aceasta patima care se numeste, tinerea de minte a raului este un rod indrăcit al maniei.

Despre aceasta doresc sa va citesc din **sfantul Ioan Scararul**. Am in fata Filocalia, volumul IX, in care sfantul Ioan Scararul - acest mare psiholog duhovnicesc, acest Parinte care a trait in veacurile VI-VII in vremea noastra crestina - a analizat, ca nici un psihiatru din zilele noastre, sufletul omenesc si persoana omeneasca si a surprins cele mai fine cute din viata launtrica a oamenilor si de aceea a fost atent la aceasta patima de care vorbim acum, tinerea de minte a raului. El spune asa, incepand Cuvantul IX: „Virtutile cuvioase se aseamana scarii lui Iacov, iar patimile necuvioase lantului cazut de pe verhovnicul Petru. Cele dintai“, adica virtutile, „legandu-se una de alta, urca pe cel ce le vointeste catre cer, iar cele de-al doilea se nasc una pe alta si se strang una pe alta“ - adica relele. Pentru ca faci rele, minti, urasti, furi si alte patimi, multe toate, se strang ca niste lanturi in jurul tau, esti ca un rob adevarat. Daca faci bine, daca faci virtutile acestea, cum le numesc sfintii Parinti atunci se libereaza launtrul de aceasta otrava a patimilor, devii din ce in ce mai luminos, mai linistit si simti ca te rogi, simti ca Cineva te ocroteste, simti ca ai un Stapan care oricand te poate ajuta. „Am auzit ca tinerea de minte a raului este numita fiica a (...) maniei, venind acum vremea, sa spunem ceva si despre ea“.

„Tinerea de minte a raului este sfarsitul la care duce mania, rodul maniei, „pazitoarea pacatelor“ [...], „urarea dreptatii, pierzania virtutilor,...“ – ca aceasta mananca, asa cum mananca cancerul celulele din noi, tot asa mananca aceasta tinere de minte a raului virtutile, fapta cea buna, si a noastra si a altora - „...urarea dreptatii, pierzania virtutilor, veninul sufletului, viermele mintii, rusinea rugaciunii...“ - de ce rusine? Pentru ca te rogi sa te ierte si tu nu ierti! Si trebuie sa-ti fie rusine sa ceri iertare cand tu esti rau cu aproapele tau - „...curmarea cererii...“ - pentru ca atunci cand te rogi, ceri sa taie aceasta cerere a ta. N-ai dreptul sa fii iertat, daca tu nu ierti „...instrainarea iubirii, piron infipt in suflet, simtire neplacuta, iubita ca o dulceata a amaraciunii, un pacat neincetat, o neadormita faradelege, o rautate de fiecare zi. Una si aceeași“, adica tinerea de minte a raului, „e o patima intunecata si urata, din acelea care se nasc, dar nu nasc. De aceea nu voim sa spunem despre ea prea multe. Cel ce si-a oprit mania, a ucis tinerea de minte a raului, caci atat cat traieste tatal are loc nasterea de prunci“, ... cat traieste mania in noi, si tinerea de minte a raului dureaza. De aceea sfintii

Parinti si chiar sfantul Ioan Scararul in alt loc spune asa: „Intr-un conflict, cand te manii cu cineva, stapaneste-ti primul cuvant, sa nu spui primul cuvant“.

Infuriat si incarcat de nervi cum esti, daca spui primul cuvant, dezlantui altul mai grav de la celalalt, tu ii spui inca unul mai puternic, si conflictul creste ca un foc, ca un incendiu si-i foarte greu sa-l stingi. Se adanceste mereu, conflictul creste si aceasta manie, si cearta, si ura dureaza, nu poti sa le repari in aceeasi zi.

„Cand, nevoindu-te mult, nu poti scoate ghimpele cu totul“ - acest ghimpe al tinerii de minte a raului - „ploconeste-te in fata dusmanului tau macar cu gura, ca rusinandu-te de fatarnicia fata de el, sa-l iubesti in chip desavarsit, impins de constiinta ca de foc.

Te vei cunoaste pe tine izbavit de „putreziciunea aceasta“, tinerea de minte a raului, „nu cand te vei ruga pentru cel care te-a separat“ - fiti atenti aici - „nici cand il vei rasplati cu daruri, nici cand il vei aduce la masa, ci cand, afland ca a cazut intr-o nenorocire sufleteasca ori trupeasca, vei suferi si vei plange ca pentru tine insuti“. Acesta este un atribut al dragostei, despre care vorbeste sfantul apostol Pavel in capitolul 13 din [Epistola intaia catre] Corinteni. Sa suferi impreuna cu cel ce sufera, chiar daca-ti este dusman. Daca suferi cu el si te rogi pentru el cand e intr-un mare necaz, l-ai vindecat si pe el, si pe tine insuti. „Cel care se linisteste tinand minte raul, are incuibata in sine o vipera purtatoare de venin ucigator. Aducerea aminte a Patimilor lui Iisus va tamadui sufletul ce tine minte raul, rusinandu-l puternic cu a lui Lui netinere de minte a raului“. „In lemnul putred se prasesc carii“. Nu stiti? „Si purtarile blande si in chip mincinos linistite au lipite de ele ura nebuna“. Te porti frumos, zambesti, insa tii minte raul ce-ti vine dinlauntru. Spune undeva psalmistul David: „Cuvintele lor sunt line si blande, dar taie ca niste sabii [sageti, n.n.]“², deci e o pace mincinoasa in sufletul tau, o politete din aceasta... Zambesti, dar esti oricand gata sa-i bagi [celuilalt] pumnalul in inima. „Cel ce o leapada pe aceasta“ (tinerea de minte a raului) „a aflat iertare, dar cel care se lipeste de ea, se va lipsi de indurarea lui Dumnezeu.

Unii s-au predat pe ei ostenelelor si sudorilor pentru a dobandi iertare. Dar cel ce nu tine minte raul a luat-o inaintea acestora, daca-i adevarat cuvantul «iertati repede si vi se va ierta din belsug»³ - spune undeva sfantul apostol si evanghelist Luca. Deci secretul acesta este: a te impaca cu dusmanul tau chiar in ziua aceea. „Sa nu apuna soarele in mania voastra“⁴, asa ne sfatuiesc sfintele **Scripturi**. Sa nu apuna soarele in mania voastra, si atunci e gonita si tinerea de minte a raului dinlauntru nostru si se normalizeaza raporturile intre mine si tu, si celalalt.

„Netinerea de minte a raului este semnul adevaratei pocainte, iar cel ce tine dusmanie si pare ca se pocaieste, este asemenea celui caruia i se pare ca alearga in vis“. Poate ati avut in vis asemenea situatii, in care va pomeneati ca alergati, fugati sperati de cineva, si cand va trezeati, erati in pat. Cam asa este cel care vrea sa tina dusmanie si pare ca se pocaieste, se imblanzeste la chip, insa tine dusmanie in el. Este ca acela caruia i se pare ca alearga in vis.

„Am vazut pe unii ce tineau minte raul, indemnand pe altii sa nu tina minte raul. Si rusinandu-se de propriile lor cuvinte, au pus si ei capat patimii acesteia“. Mai usor era a zice, decat a face.

„Sa nu socoteasca nimeni aceasta intunecime ca o patima usoara, trecatoare, caci de multe ori ea obisnuieste sa se intinda pana la barbati cei duhovnicesi.“ Si ultimul paragraf, scurt: „a fost treapta a noua aceasta, cel ce a castigat-o poate sa ceara de acum cu indraznire dezlegare gresalelor de la Domnul, Mantuitorul nostru Iisus Hristos“.